

2017. március 14., kedd

P8_TA(2017)0074

A nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében

Az Európai Parlament 2017. március 14-i állásfoglalása a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK tanácsi irányelv alkalmazásáról (2016/2012(INI))

(2018/C 263/08)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 19. cikkének (1) bekezdésére és 260. cikkére,
- tekintettel a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló 2. jegyzőkönyvre,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2004. december 13-i 2004/113/EK tanácsi irányelvre ⁽¹⁾,
- tekintettel a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása tekintetében történő végrehajtásáról szóló 2004/113/EK tanácsi irányelv alkalmazásáról szóló bizottsági jelentésre (COM(2015)0190),
- tekintettel a 2004/113/EK tanácsi irányelv biztosítási ágazatban, az Európai Unió Bíróságának C-236/09. sz. *Test-Achats-ügyben* hozott ítéletére figyelemmel történő alkalmazásával kapcsolatos, 2011. december 22-i bizottsági iránymutatásokra ⁽²⁾,
- tekintettel az Európai Unió Bíróságának C-236/09. sz. *Test-Achats-ügyben* hozott 2011. március 1-jei ítéletére ⁽³⁾,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról szóló egyezményére (Istanbuli Egyezmény) és annak 3. cikkére, amely a „társadalmi nem” fogalmát „a valamely adott társadalom által a nők és a férfiak számára megfelelőnek tekintett, társadalmilag kialakított szerepek, magatartások, tevékenységek és tulajdonságok”-ként határozza meg,
- tekintettel „A közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrend” című bizottsági közleményre (COM(2016)0356),
- tekintettel az Európai Parlament Kutatószolgálatától az árukhoz és szolgáltatásokhoz való nemek közötti egyenlő hozzáférésről – 2004/113/EK irányelv készített, 2017. januári európai végrehajtás-értékelési tanulmányra ⁽⁴⁾,
- tekintettel az Equinet „Az esélyegyenlőségi szervek és az árukhoz és szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés irányelve” című, 2014. novemberi jelentésére,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőség jogi szakértőinek európai hálózata által kidolgozott, „A nemek közötti egyenlőségre vonatkozó jogszabályok 33 európai országban: Miként ültetik át ezeket a nemzeti jogba?” című, 2014. évi jelentésére,

⁽¹⁾ HL L 373., 2004.12.21., 37. o.

⁽²⁾ HL C 11., 2012.1.13., 1. o.

⁽³⁾ HL C 130., 2011.4.30., 4. o.

⁽⁴⁾ PE 593.787.

2017. március 14., kedd

- tekintettel a nemek közötti egyenlőség jogi szakértőinek európai hálózata által kidolgozott, „Nemi alapon történő megkülönböztetés az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása terén, és a 2004/113/EK irányelv átültetése” című, 2009. júliusi jelentésre,
 - tekintettel a Bíróság C-13/94. számú ügyben hozott ítéletére, amely szerint a nemi alapon való nem megkülönböztetés joga magában foglalhatja az egy személy nemének megváltozásából eredő megkülönböztetést ⁽¹⁾, valamint tekintettel az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének „Az LMBTI személyek egyenlősége elérésének szakmai kihívásai” című, 2014. évi jelentésére, mind az áruk és szolgáltatások területén,
 - tekintettel a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló bizottsági javaslatra (COM(2008)0426) és a Parlament erre vonatkozó, 2009. április 2-i állásponjtára ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európában a nők vállalkozási tevékenységét akadályozó külső tényezőkről szóló, 2016. január 19-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság jelentésére, valamint a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság és a Jogi Bizottság véleményére (A8-0043/2017),
- A. mivel az áruk és szolgáltatások terén a nemek között meglévő közvetlen és közvetett megkülönböztetés elleni küzdelem szerves része a nők és férfiak közötti egyenlőség alapelveinek, amely az Európai Unió alapértéke, és mivel az uniós Szerződések és az Európai Unió Alapjogi Chartája értelmében is tilos a nemi alapú megkülönböztetés, és a nők és férfiak közötti egyenlőség minden téren és az Unió minden tagállamában biztosítandó;
- B. mivel a 2004/113/EK irányelv (a továbbiakban: az irányelv) kiterjeszti a férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvét a foglalkoztatás és a munkaerőpiac területén túl az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítésének, illetve nyújtásának területeire;
- C. mivel ez az irányelv megtiltja a nemi alapon történő közvetlen és közvetett megkülönböztetést a nyilvánosság számára hozzáférhető árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés, valamint azok értékesítése, illetve nyújtása terén, a köz- és a magánszférában egyaránt;
- D. mivel az irányelv az Európai Unió Bíróságának (EUB) vonatkozó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 57. cikke szerinti valamennyi díjazás ellenében nyújtott árura és szolgáltatásra vonatkozik; mivel a díjazást nem feltétlenül annak kell fizetnie, aki számára a szolgáltatást nyújtják, és azt közvetett fizetés formájában is ki lehet egyenlíteni, ami nem feltétlenül érinti a szolgáltatás igénybevevőjét;
- E. mivel a média- és a hirdetési ágazatok, az oktatáshoz kapcsolódó szolgáltatások, és magánszférán belül nyújtott szolgáltatásokat kizárták az irányelv hatálya alól; mivel a tagállamok jogalkotási hatáskörébe tartozik a nők és férfiak egyenlő bánásmódjának védelme más területeken, és mivel néhány esetben a nemzeti jogszabályok az irányelv által előírtnál messzebb mennek, és a jogszabály hatálya alá veszik a férfiak és nők között a médiában, a reklámokban és az oktatásban jelen lévő megkülönböztetést is;
- F. mivel az irányelvet mind a 28 tagállamban átültették a nemzeti jogba; mivel a Bizottság jelentése szerint 2015-ben hat tagállamban még mindig intenzív párbeszéd folyt az irányelv megfelelő végrehajtásáról;

⁽¹⁾ ECLI:EU:C:1996:170. Lásd még: A Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata, a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvét a termékek és szolgáltatások terén megvalósító tanácsi irányelvre irányuló javaslattal kapcsolatos eljárás eredményének kiegészítése (st.15622/04 ADD 1).

⁽²⁾ HL C 137. E, 2010.5.27., 68. o.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0007.

2017. március 14., kedd

- G. mivel a *Test-Achat-ügyben* hozott ítéletben az EUB következtetése szerint az irányelv 5. cikkének (2) bekezdése akadályozza a férfiakkal és nőkkel szembeni egyenlő bánásmód céljának elérését; mivel ezt a rendelkezést 2012. december 21-i hatállyal érvénytelenítették, és ennek eredményeképpen minden tagállamban kötelező az uniszex biztosítási díjak és juttatások alkalmazása;
- H. mivel az irányelv végrehajtásának fő problémás területei között van az áruk és szolgáltatások fogalmának túlságosan megszorító értelmezése, a 4. cikk (5) bekezdés alapján történő eltérő bánásmód tág és néha nem egyértelmű indokolása, valamint a nők terhesség vagy anyaság alatti elégtelen védelme;
- I. mivel a megkülönböztetés tiltása közben fontos tiszteletben tartani más alapvető jogokat és szabadságokat, ideértve a magánélet védelmét, illetve az ezekhez kapcsolódó műveleteket, valamint a vallásszabadságot;
- J. mivel a 2008-ban benyújtott, az egyenlő bánásmódról szóló irányelv kiterjeszténé a valláson vagy meggyőződésen, életkoron, fogyatékoságon és szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetéstől való védelmet a munkaerőpiacon túl a szociális védelemre, beleértve a szociális biztonságot és az egészségügyi ellátást, a szociális kedvezményeket, az oktatást, valamint az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférést, valamint azok értékesítését, illetve nyújtását; mivel a Tanács még nem fogadta el álláspontját ezen irányelvre irányuló javaslatról;
- K. mivel bár „A közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrend” című bizottsági közlemény jó kiindulópontja lehet ezen ágazat előmozdításának és szabályozásának, be kell vonni a nemek közötti egyenlőség szempontját, és érvényesíteni kell az irányelv rendelkezéseit további elemzésekben és ajánlásokban e téren;
- L. mivel az irányelv teljes potenciáljának megvalósítása a nemek közötti szempontok hatályán belül eső ágazatain belül történő eredményes és következetes érvényesítésén múlik;
- M. mivel az esélyegyenlőségi szervek európai hálózatának munkája alapvető fontosságú az egyenlő bánásmódról szóló jogszabályok végrehajtásának fokozása, valamint az együttműködés koordinálása és a bevált gyakorlatok cseréje céljából az esélyegyenlőségi szervek között Unió-szerte;

Általános szempontok

1. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az irányelv alkalmazása nem egységes, hanem eltérő a tagállamokban, és hogy az e téren elért előrelépés ellenére még mindig vannak kihívások és hézagok a végrehajtásban, amelyekkel haladéktalanul foglalkoznia kell néhány tagállamnak és bizonyos ágazatoknak; felhívja a Bizottságot, hogy kezelje prioritásként a tagállamokkal való párbeszédei során a végrehajtásban meglévő hézagok kezelését; hangsúlyozza a tagállamoknak az uniós jogszabályok és politikák végrehajtásában betöltött szerepét, és azt ajánlja, hogy a regionális és helyi hatóságok nagyobb támogatására, illetve a civil társadalommal való együttműködésre, valamint a tagállamoktól az ágazat felé nyújtott iránymutatásokra lehet szükség az irányelv teljes körű végrehajtása biztosítása céljából;
2. megjegyzi, hogy a 2009-ben benyújtott első jelentését követően a Bizottság nagy késedelemmel nyújtotta be az irányelv alkalmazásáról szóló jelentését;
3. megjegyzi, hogy bár a bizottsági jelentés szerint nem jeleztek különös nehézségeket az irányelv számos rendelkezésének végrehajtása során, ezt a kijelentést a hátrányos megkülönböztetés nagyon kevés bejelentett esete alapján tették, és hogy általában nagyon korlátozott információk állnak rendelkezésre, és hogy az adatgyűjtés e téren jelentősen különbözik a tagállami szinten;
4. kiemeli, hogy a tagállamok előtt álló egyik kihívás az irányelvben lefektetett, a polgároknak biztosított jogok és védelmek alacsony szintű ismerete a politikai döntéshozók, a szolgáltatók, valamint maguk a polgárok részéről; rámutat, hogy az irányelv és annak előírásai ismeretének és tudatosításának hiánya csökkentheti a nemi alapú megkülönböztetés bejelentett eseteinek számát; felhívja a tagállamokat, a Bizottságot, és az érintett feleket – lehetőleg a fogyasztóvédelmi szervezetekkel együttműködésben – az irányelv rendelkezéseinek tudatosítására az áruk és szolgáltatások terén az egyenlő bánásmódnak tulajdonított fontosság fokozása céljából;

2017. március 14., kedd

5. megjegyzi, hogy eddig csak néhány tagállam tett jelentést pozitív intézkedésekre vonatkozó külön rendelkezésekről; felhívja a tagállamokat a pozitív intézkedésekre vonatkozó rendelkezések jobb integrálására és előmozdítására, amelyek jogszerű célon alapulnak, és amelyek szándéka a nemi alapú egyenlőtlenségek irányelvben foglaltak szerinti megelőzése vagy kompenzálása;

A biztosítási, banki és pénzügyi ágazat

6. üdvözli a *Test-Achat*-ügyben hozott ítélet végrehajtását a tagállamok nemzeti jogszabályaiban, és hogy a nemzeti jogszabályokat jogilag kötelező érvénnyel módosították; rámutat, hogy még mindig vannak kihívások a nemzeti jogszabályoknak az ítéletnek való megfelelésével kapcsolatban, például a betegbiztosítási rendszerek tekintetében és a terhesség és anyaság alapján történő megkülönböztetés teljes mértékű felszámolásával kapcsolatban;

7. kiemeli, hogy a biztosítási szerződésekben a nemi alapú biztosításmatematikai tényezőket tiltó és a magánbiztosítási, többek között a magánnyugdíjrendszerekben kötelezően uniszex biztosítási díjakat és járadékokat előíró ítélet a nyugdíjakra kiegyenlítő hatást fejt ki; megállapítja, hogy bár ez az ítélet csak a magánnyugdíjrendszerekre vonatkozik, az uniszex nyugdíjakra vonatkozó szabály bevált gyakorlatnak tekinthető a nemek közötti nyugdíjszakadék csökkentésében; üdvözli egyes tagállamok azon döntését, hogy az uniszex szabályt az ítélet hatályán túlmutatva más biztosítási és nyugdíjtípusokra, például a foglalkoztatói nyugdíjrendszerekre is kiterjesszék, hogy a nők és a férfiak között e területeken is biztosítsák az egyenlőséget; ösztönzi a többi tagállamot, hogy lehetőség szerint kövessék a fenti példát;

8. úgy véli, hogy alapvető fontosságú az ítélet megfelelő és teljes mértékű végrehajtásának biztosítása; felhívja a Bizottságot, hogy időszakos jelentésekkel kövesse nyomon az e szabályoknak való tagállami megfelelést annak biztosítása érdekében, hogy ne maradjanak megoldatlan kérdések;

9. kiemeli, hogy az irányelv kifejezetten tiltja a terhesség és az anyaság megkülönböztetésre való használatát a biztosítási és egyéb pénzügyi szolgáltatási díjak számításában; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek nagyobb erőfeszítést és nyújtsanak egyértelműbb tájékoztatást a terhes nők jogainak védelméről és ezen a területen, a terhességhez kapcsolódó indokolatlan költségektől való megkímélésükre, mivel a terhes nőknek nem szabadna magasabb költségekkel szembesülniük pusztán a terhességük miatt, valamint a szolgáltatók körében figyelemfelkeltésre a terhes nők számára nyújtott különleges védelemről; hangsúlyozza különösen annak szükségességét, hogy a különböző típusú biztosítások, elsősorban az orvosi biztosítás átmeneti időtartamai ne ütközzenek a terhes nőknek az egyenlő bánásmódhoz való jogával a terhességük során;

10. emlékeztet rá, hogy az a jog, hogy senkit ne érjen neme alapján hátrányos megkülönböztetés, magában foglalhatja az egy személy nemének megváltozásából eredő megkülönböztetést⁽¹⁾, és felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a nők és férfiak ilyen alapú megkülönböztetésről való védelméről; kiemeli, hogy az irányelv védelmet nyújt e tekintetben, és részletesebb meghatározásokat a tagállamok írhatnak elő nemzeti jogszabályaikban; rámutat e tekintetben, hogy 13 tagállam még nem fogadott el közvetlen jogszabályt a transznemű személyek védelmére, akik továbbra is megkülönböztetésnek vannak kitéve az áruk és szolgáltatások nyújtása és az azokhoz való hozzáférés terén, és rámutat, hogy az ilyen jogszabályok elfogadása felhívhatja a figyelmet a megkülönböztetésmentesség elvére; felhívja a Bizottságot, hogy az irányelv végrehajtásáról szóló jövőbeli jelentéseiben kövesse nyomon az ilyen alapon történő megkülönböztetést;

11. sajnálatát fejezi ki a biztosítási és bankszektor által nyújtott szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén a nőket a terhességhez, az anyasági tervekhez és az anyasághoz kapcsolódó megkülönböztető gyakorlatok fennállása miatt;

12. megjegyzi, hogy az, hogy a női vállalkozók nagyobb nehézségekkel néznek szembe a finanszírozáshoz való hozzáférés terén, részben a megfelelő hitelfelvevői múlt kialakításával és a vezetői tapasztalatok megszerzésével járó nehézségekre vezethető vissza; felhívja a tagállamokat, hogy működjenek együtt a pénzügyi ágazattal egyenlőség biztosításában a férfiak és nők között a szabadfoglalkozásuk és kvv-k tőkéhez való hozzáférése tekintetében; felkéri őket, hogy tárják fel a nemek közötti egyenlőségnek a kölcsönök odaítélésével kapcsolatos jelentéstételi struktúrákba, a kockázati profilok testre szabásába, a befektetési megbízásokba és a személyzeti struktúrákba, valamint a pénzügyi termékekbe való

⁽¹⁾ A Tanács és a Bizottság együttes nyilatkozata, a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvét a termékek és szolgáltatások terén megvalósító tanácsi irányelvre irányuló javaslattal kapcsolatos eljárás eredményének kiegészítése.

2017. március 14., kedd

bevezetésének lehetőségeit; felkéri a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve fogadjanak el gyakorlati példákat tartalmazó hatékony intézkedéseket annak érdekében, hogy az egyenlő bánásmóddhoz való jogai védelmére szolgáló hatékony eszközként mindenki teljes körűen és megfelelően használhassa az irányelvet az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében;

13. szorgalmazza a nők vállalkozási tevékenységének holisztikus megközelítését, amelynek célja a nők ösztönzése és támogatása a vállalkozói karrier felépítésében, a finanszírozáshoz és az üzleti lehetőségekhez való hozzáférés megkönnyítése, valamint olyan környezet kialakítása, amely lehetővé teszi a nők számára a bennük rejlő lehetőségek kibontakoztatását és a sikeres vállalkozóvá válást, biztosítva többek között a szakmai és a magánélet összeegyeztetését, a gyermekgondozási létesítményekhez való hozzáférést és a testre szabott képzéseket;

Közlekedési ágazat és nyilvános terek

14. megjegyzi, hogy míg a zaklatás, így a szexuális és a nemi alapú zaklatás tiltása a tagállamok nemzeti jogszabályaiban rögzítve van, a nők, a transznemű és interszexuális személyek továbbra is rendszeresen és gyakran vannak kitéve a visszaélés különböző formáinak a közlekedési eszközökön, és égető szükség van a zaklatást megelőző intézkedések fokozására, ideértve a figyelemfelkeltést a szolgáltatók körében;

15. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy e téren mozgítsák elő a bevált gyakorlatok megosztását; felhív azon megelőző intézkedések kiemelésére, amelyek megfelelnek a nők és férfiak közötti egyenlőség elvének, mint ahogy azt például az Európa Tanács egyezménye a nők elleni és a családon belüli erőszak megelőzéséről és felszámolásáról (Isztambuli Egyezmény) is ajánlja, amelyek nem korlátozódnak a nők jogaira, és elsősorban a potenciális elkövetőkre, nem pedig a nők mint potenciális áldozatok viselkedésének megváltoztatására összpontosít; megjegyzi, hogy az Isztambuli Egyezmény kimondja, hogy „a nők és a férfiak közötti jogi és tényleges egyenlőség megvalósítása a nőkkel szembeni erőszak megelőzésének kulcsfontosságú eleme”, és ezért felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy ezt az átfogó megközelítést alkalmazzák a nők elleni erőszak megszüntetését célzó politikájukban, többek között az irányelvben rögzített zaklatás elleni rendelkezések végrehajtása során; felhívja azon tagállamokat, akik ezt még nem tették meg, hogy ratifikálják az Isztambuli Egyezményt, emellett felhívja a Bizottságot és Tanácsot, hogy mozgítsák elő az Unió Egyezményhez való csatlakozásának folyamatát;

16. sajnálattal állapítja meg, hogy a kisgyermekes szülei és gondozói még mindig fizikai és egyéb akadályokba ütköznek, mint például hogy elégtelen hozzáférés a pelenkázóhelyiségekhez a szolgáltatók helyiségeiben; hangsúlyozza mind az anyák, mind az apák jogai védelmének szükségességét, hogy gyermekeik társaságában élhessenek a jogaikkal a szolgáltatók helyiségeiben; kiemeli, hogy a nőkkel és férfiakkal, mint kisgyermekes szülőkkel és gondviselőkkel szembeni egyenlő bánásmód a szolgáltatásokhoz való hozzáférés és azok használata tekintetében kulcsfontosságú általában véve a nemek közötti egyenlőség szempontjából, mivel elősegíti a gyermeknevelés terén a nők és férfiak közötti egyenlő és megosztott felelősségvállalást; ezért kéri a tagállamokat, hogy hívják fel a szolgáltatók figyelmét arra az igényre, hogy mindkét szülő számára egyenlős és biztonságos létesítményeket biztosítsanak épületeikben;

17. megjegyzi továbbá, hogy a gondozóknak, akik többsége nő, különleges hozzáférhetőségi igényeik vannak, és ezért ösztönzi a Bizottságot, hogy vegye figyelembe a nőket mint a tömegközlekedési eszközök fő használóit és általában a gondozókat érintő valamennyi akadályt és nehézséget, a nőkkel kapcsolatos közlekedési kérdésekkel foglalkozó, 2014-ben Párizsban tartott ötödik konferencia következtetéseinek megfelelően; kiemeli, hogy az e területen végzett kutatások ellenére csak korlátozott mértékben vették figyelembe a nemi szempontokat érvényesítő szakpolitikákat a közlekedési ágazatban; megjegyzi, hogy a nemi szempontok figyelembe vétele a közlekedési eszközök és egyéb közterek tervezésének és kialakításának korai szakaszában, valamint a rendszeresen elvégzett nemi szempontú hatásvizsgálatok jó és költséghatékony megoldást jelent a kisgyermekes szülei és gondozói egyenlő hozzáférést gátló fizikai akadályok felszámolására;

18. rámutat, hogy a szolgáltatók helyiségeiben a nőkkel az anyaság vagy terhesség, így például a szoptatás miatt való egyenlőtlen bánásmód még mindig létezik a tagállamokban; úgy véli, hogy tagállami szinten erősíteni kell és teljes körűen végre kell hajtani a nőknek az irányelvben biztosított, az anyasághoz és a terhességhez – így például a szoptatáshoz –

2017. március 14., kedd

kapcsolódó védelmét; rámutat, hogy a szolgáltatóknak meg kell felelniük az irányelv vezérelveinek és az azokat átültető nemzeti jogszabályoknak;

19. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a tömegközlekedési eszközök és az infrastruktúra nők és férfiak számára egyaránt hozzáférhető és megfelelő legyen, nemcsak végfelhasználókként és utasokként, hanem az ágazatban dolgozó szakemberekként is;

20. felszólítja a Bizottságot, hogy értékelje a légitársaságok által kidolgozott, a terhes nők fedélzetre való felengedésére és út közbeni támogatásukra vonatkozó szabályokat, és tegyen lépéseket, hogy a légitársaságok biztosítsák, hogy e tekintetben összehangolt megközelítésmódot alkalmazzanak;

21. felszólítja a Tanácsot, hogy fogadja el az utasok jogairól szóló rendelettel kapcsolatos parlamenti álláspontot arra vonatkozóan, hogy a repülőtéren csomagkezelők a kiszállást követően azonnal kötelesek legyenek visszaadni a babakocsikat az utasoknak vagy alternatív közlekedési eszközt biztosítani, hogy az utasoknak ne kelljen a gyerekeket az egész repülőtéren át, a csomagkiadásig kézben vinni;

22. úgy véli, hogy az anyaságot támogató szolgáltatások hálózatának biztosítása, nevezetesen a bölcsődék és óvodák, illetve a napközik elengedhetetlenül fontosak az áruk és szolgáltatásokhoz való hozzáférés terén a férfiak és nők közötti egyenlőség alapelveinek valódi érvényesüléséhez; úgy véli, hogy e hálózatnak olyan szintű közszolgáltatásokat kell magában foglalnia, amelyek kielégítik a lakosság igényeit;

23. megjegyzi, hogy az orvosi árukhoz és szolgáltatókhoz való hozzáférés terén továbbra is tapasztalható megkülönböztetés, és fennállnak bizonyos egyenlőtlenlégek, ami rámutat a jó minőségű, ingyenes közegészségügyi szolgáltatásokhoz való hozzáférés javításának szükségességére;

A közösségi gazdaság

24. kiemeli az irányelv alkalmazásának lehetséges új területeit, különösen egyes szolgáltatások és ágazatok digitalizálásának, valamint a szolgáltatásnyújtások közösségi formáinak elterjedésének eredményeként, amelyek megváltoztatták az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést, illetve azok beszerzését, megjegyezve azonban, hogy az irányelv továbbra is alkalmazható a digitális szférára; rámutat, hogy a Bizottság nemrég közzétett, „A közösségi gazdaságra vonatkozó európai menetrend” című közleménye jó kiindulópontja lehet ezen ágazat előmozdításának és szabályozásának, és későbbi szakaszaiba a Bizottságnak be kell építenie a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének elvét, és tükröznie kell az irányelv előírásait a nők és férfiak egyenlő bánásmódjának védelme terén, emellett hatékonyan kell megelőznie a közösségi gazdaságon belül kínált szolgáltatások esetében a zaklatást, és biztosítania kell a megfelelő biztonságot;

25. megjegyzi, hogy a zaklatás sajátos kihívást jelent a közösségi gazdaság szolgáltatásai terén; hangsúlyozza, hogy míg a számos platform által a zaklatással szemben elfogadott „zéró tolerancia” politikája olyan bevált gyakorlat, melyet tovább kell erősíteni az ágazatban, szükség van arra is, hogy az érintett platformok kiemelten kezeljék a zaklatás megelőzését, és fontolják meg egyértelmű eljárások kialakítását a felhasználók számára a zaklatási ügyek jelentésére; hangsúlyozza, hogy tisztázni kell az árukat és szolgáltatásokat nyújtó személyek és a kapcsolódó online platformok felelősségére vonatkozó rendelkezéseket – ideértve harmadik fél által elkövetett zaklatást is – ezen irányelv alapján;

26. úgy véli, hogy a közösségi gazdaságon belül a nyilvánosság számára elérhető és profitorientált szolgáltatások az irányelv hatálya alá tartoznak, és ezért meg kell felelniük a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód elvének;

27. megjegyzi ezzel kapcsolatban, hogy a digitális szférában a „profit” nem feltétlenül pénzt jelent, és hogy az adatokat egyre gyakrabban használják az áruk és szolgáltatások ellentételezésére;

28. felhívja a Bizottságot a nemek közötti egyenlőség elvének nyomán követésére a közösségi gazdaságban az irányelv alkalmazásáról szóló jövőbeli jelentéseiben, valamint a közösségi gazdaságon belül kínált szolgáltatásokban a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód védelmét biztosító bevált gyakorlatokat bemutató konkrét iránymutatások megfogalmazására;

2017. március 14., kedd

Eltérő bánásmód

29. rámutat, hogy a 4. cikk (5) bekezdésének alkalmazása nagy kihívásnak bizonyult az irányelv végrehajtása során, a tagállamok esélyegyenlőségi szervei ez alapján kapták a legtöbb panaszt, elsősorban a szabadidős és szórakoztató ágazat vonatkozásában;

30. hangsúlyozza, hogy az irányelv 4. cikke (5) bekezdésének alkalmazása körüli bizonytalanság ellenére ezen eltérés fő célja alkalmat teremteni a nők és férfiak közötti egyenlőség további erősítésére az áruk értékesítése és a szolgáltatások nyújtása terén;

31. megjegyzi, hogy elértő gyakorlatok vannak érvényben, például olyan esetekben, amikor egy szolgáltatást csak az egyik nem számára kínálnak, vagy amikor ugyanazon szolgáltatásért eltérő árat kérnek; kiemeli, hogy az eltérő bánásmód alkalmazását esetenként kell megvizsgálni annak megállapítása céljából, hogy az irányelvben előírtak szerint azt igazolja-e törvényes cél;

32. arra ösztönzi az esélyegyenlőség előmozdításával foglalkozó szerveket és a fogyasztóvédelmi szervezeteket, hogy hívják fel a szolgáltatók figyelmét az eltérő bánásmód korlátaira és feltételeire, illetve a felhasználók figyelmét az egyenlő bánásmóddhoz való jogokra, mivel gyakori tapasztalat, hogy a felhasználók nincsenek tisztában az áruk és szolgáltatások terén érvényes rendelkezésekkel;

33. úgy véli, hogy a 4. cikk (5) bekezdésén alapuló pozitív intézkedések viszonylagos hiánya a tagállamokban az irányelv végrehajtásának hiányosságát jelenti; felhív a törvényes célon alapuló pozitív intézkedések formáinak előmozdítására, ahol közvetlen kapcsolat van a kedvezményes elbánás és a megelőzni vagy megszüntetni szándékozott hátrányok között, mint például a nemi vonatkozású erőszak áldozatainak védelme az azonos neműek számára fenntartott menedékek esetében;

34. ismételten felhívja a Tanácsot, hogy tegyen meg mindent az egyenlő bánásmódról szóló irányelvjavaslat késedelem nélküli elfogadása érdekében, ezáltal biztosítva a nemi, faji, etnikai, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, életkoron vagy szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés elleni, egyenlő alapokra helyezett átfogó védelmet;

Ajánlások az irányelv alkalmazásának megerősítésére

35. felhívja a Bizottságot, hogy konkrét intézkedések révén részesítse elsőbbségben az érintett tagállamokkal az átültetési kérdések rendezését, és hogy támogassa őket az irányelv következetesebb végrehajtásában;

36. rámutat, hogy bár az esélyegyenlőségi szervek alapvető fontosságú szerepet játszanak annak nyomon követése és biztosítása szempontjából, hogy az irányelv biztosította jogok teljes mértékben érvényesüljenek nemzeti szinten, eltér az áruk és szolgáltatások értékesítéséhez és az azokhoz való hozzáféréshez kapcsolódó hatáskörük, valamint a kijelölt célok elérésének eredményessége is; felhívja a tagállamokat, hogy az irányelv és a nemzeti jogszabályok rendelkezéseivel összhangban biztosítsanak elegendő hatáskört és függetlenséget, valamint megfelelő forrásokat a nemzeti esélyegyenlőségi szerveknek fő feladataik hatékony ellátásához, amely magában foglalja a hátrányos megkülönböztetés áldozatai számára független segítségnyújtást panaszaik kivizsgálásában, független felmérések végzését a hátrányos megkülönböztetésről, valamint független jelentések és ajánlások kidolgozását, emellett hívják fel a figyelmet az irányelvre és számolják fel az áruk és szolgáltatások nyújtása, illetve az azokhoz való hozzáférés terén tapasztalható nemi sztereotípiákat; megjegyzi, hogy a nemzeti egyenlőségi szerveket megfelelően támogatni kell az egyenlő bánásmód független és hatékony módon történő elősegítéséhez, ellenőrzéséhez és támogatásához kapcsolódó feladataik ellátásában;

37. felhívja a Bizottságot az esélyegyenlőségi szervekkel való együttműködés megerősítésére annak nyomon követésében, hogy az összes tagállamban érvényesülnek-e a hatáskörüket érintő vonatkozó rendelkezések, valamint kéri, hogy nyújtsanak támogatást a fő kihívások következetes azonosítása és a bevált gyakorlatok megosztása tekintetében; felhívja a Bizottságot, hogy gyűjtse össze a bevált gyakorlatokat, és bocsássa azokat a tagállamok részére abból a célból, hogy biztosítsa a támogató pozitív intézkedésekhez szükséges erőforrásokat, illetve hogy lehetővé tegye a vonatkozó rendelkezések jobb végrehajtását a nemzeti szinten;

38. rámutat, hogy javítani lehetne a megkülönböztetés áldozatainak igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést azáltal, hogy a független esélyegyenlőségi szervek hatáskört kapnak támogatás – többek között ingyenes jogi segítség – nyújtására, továbbá jogot kapnak arra, hogy személyeket képviselhessenek az állítólagos hátrányos megkülönböztetési ügyek során;

2017. március 14., kedd

39. felhívja a Bizottságot, hogy az irányelv végrehajtása keretében szorosan kövesse nyomon a nemzeti panaszkezelő szervek és eljárások hatékonyságát, és gondoskodjon átlátható és eredményes panasztételi mechanizmusok, többek között visszatartó erejű szankciók, bevezetéséről;

40. felhívja a Bizottságot, a tagállamokat és az esélyegyenlőségi szerveket – lehetőleg a fogyasztóvédelmi szervezetekkel együttműködésben – az irányelv rendelkezéseinek tudatosítására mind a szolgáltatók, mind a felhasználók körében e téren az egyenlő bánásmód elvének végrehajtása és az irányelv megsértésének be nem jelentett eseteinek csökkentése érdekében;

41. felhívja a Bizottságot, hogy az irányelv gyakorlati alkalmazásában még mindig fennálló hiányosságok fényében kérje fel a nemek közötti egyenlőség jogi szakértőinek európai hálózatát, hogy az esélyegyenlőségi szervekkel együtt készítsen átfogó tanulmányt, figyelembe véve a nemek közötti egyenlőtlenység interszekcionális formáit, illetve a többszörös okokon alapuló megkülönböztetést, mely számos kiszolgáltatott csoportot érint, emellett folytassa nyomon követési tevékenységeit, valamint támogassa és ösztönözze a tagállamokat az adatok gyűjtésében és szolgáltatásában, az irányelv teljes potenciáljának megvalósítása céljából; felhívja a tagállamokat, hogy fejlesszék az árukhoz és szolgáltatásokhoz való egyenlő hozzáférés területén tapasztalható zaklatásra és szexuális zaklatásra vonatkozó átfogó, összehasonlítható konkrét adatok gyűjtését annak érdekében, hogy elkülönítsék az adatokat a megkülönböztetés alapja szerint, és e tekintetben ösztönzi az érintett intézményekkel való szoros együttműködést; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre egy nyilvános adatbázist, mely a nők és a férfiak közötti egyenlő bánásmódra vonatkozó releváns jogszabályokat és ítélkezési gyakorlatot tartalmazza, az e területet érintő jogi rendelkezések alkalmazásáról szóló tájékoztatás eszközeként;

42. rámutat, hogy a hirdetési ágazat az áruk és szolgáltatások területéhez kapcsolódik, amelyeket többségében hirdetéseken keresztül mutatnak be a fogyasztók számára; kiemeli a hirdetések szerepét a nemi sztereotípiák kialakításában, fenntartásában és alakulásában, valamint a nők megkülönböztető ábrázolásában; felkéri ezért a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt a nemek közötti egyenlőség érvényesüléséről a hirdetéseken, és vizsgálja meg a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód erősítésének szükségességét és lehetőségeit a hirdetések terén, illetve mozdítsa elő a bevált gyakorlatokat e téren; üdvözli a nők és férfiak közötti, a médiában érvényesülő egyenlőségre vonatkozó nemzeti szabályozásokat és iránymutatásokat, és felhívja a tagállamokat, hogy szükség esetén erősítsék meg e rendelkezéseket a nők és férfiak közötti egyenlő bánásmód biztosítása érdekében;

43. felhívja a tagállamokat, hogy ösztönözzék a párbeszédet azon érdekeltekkel, akiknek jogos érdeke, hogy hozzájáruljanak a nemi alapon történő megkülönböztetés elleni küzdelemhez az árukhoz és a szolgáltatásokhoz való hozzáférés és azok nyújtása terén;

44. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot ágazatspecifikus megközelítés alkalmazására a nemek közötti egyenlőség érvényesítésére az irányelv végrehajtásának ösztönzése során;

45. felhívja a Bizottságot, hogy az irányelv tagállami végrehajtásának nyomon követése és támogatása során jobban koordinálja az irányelv előírásait a többi egyenlőségi irányelvvvel;

o

o o

46. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.